

ÎNCHEIERE

05 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Girgoreț Andrei, reprezentat de avocatul Bologan Angela,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Grigoreț Andrei, reprezentat de avocatul Bologan Angela, împotriva lui Aghenii Ilie cu privire la compensarea valorii îmbunătățirilor aduse imobilului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de către Girgoreț Andrei, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 11 martie 2013, în partea respingerii acțiunii ca neîntemeiată, în rest hotărârea a fost menținută,

constată:

La 25 aprilie 2012, Grigoreț Andrei, reprezentat de avocatul Bologan Angela, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Aghenii Ilie cu privire la compensarea valorii îmbunătățirilor aduse imobilului.

În motivarea acțiunii a indicat că apartamentul nr.31 situat în mun. Chișinău, str. Independenței 50, i-a aparținut lui, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 10 ianuarie 1996.

Menționează că, ulterior din necesitatea financiară pentru dezvoltarea unei afaceri, în anul 1999, s-a adresat către Aghenii Vladimir, solicitând un împrumut în mărime de 10000 dolari, însă, ultimul din lipsa mijloacelor financiare cheși, i-a propus din contul împrumutului, marfă în suma solicitată și anume - saci antiseptici.

Susține că de comun acord au stabilit clauzele contractului de împrumut cu gaj, însă, ulterior Aghenii Vladimir și-a modificat condițiile de încheiere a tranzacției, acesta convingându-l să încheie un alt act juridic de cât cel de împrumut cu gaj ce nu va produce efecte juridice, astfel, la 01septembrie 1999, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare, prin care Aghenii Vladimir a devenit proprietarul apartamentului nr.31 situat în mun. Chișinău, str. Independenței 50, cu condiția că după rambursarea împrumutului îi v-a restitui apartamentul, iar ca garanție a acestui fapt el a rămas să locuiască în continuare în apartamentul menționat.

Ulterior, s-a adresat către Aghenii Vladimir, solicitând marfa preconizată, însă marfa nu a fost ridicată, deoarece la acel moment asupra mărfii litigioase era aplicat sechestru de către Organul Procuraturii, pe marginea dosarului penal intentat împotriva lui Aghenii Vladimir, iar acesta i-a cerut un termen pentru soluționarea cauzei penale, după care îi v-a restitui altă marfă de cea preconizată sau îi v-a restitui prin contractul de vânzare-cumpărare apartamentul, respectiv, neavând careva obligațiuni față de Aghenii Vladimir, continua să locuiască împreună cu familia sa în apartamentul litigios.

Susține că după soluționarea cauzei penale Aghenie Ilie în anul 2006 a depus o cerere de evacuare împotriva lui, tot atunci aflase că Aghenie Vladimir a donat apartamentul menționat tatălui său, Aghenie Ilie.

Mai invocă că, în anul 2005, dânsul a efectuat reparație în interiorul apartamentului înstrăinat cu suprafața de 84,3 m.p., respectiv, a adus îmbunătățiri condițiilor imobilului și anume prin schimbarea geamurilor, înlocuirea țevelor de alimentare cu apă, montarea țevelor pentru încălzire autonomă, montarea cazanului pentru încălzire autonomă, montarea caloriferilor, fituirea pereților cu plăci din ceramică, îndreptarea și vopsirea tavanelor, înlocuirea firelor electrice și schimbarea tapetelor, astfel devizul de cheltuieli întocmit la 12 aprilie 2012, constituie 146562,60 lei.

De asemenea invocă că, în urma îmbunătățirilor aduse imobilului în anul 2005, au fost procurate bunuri care nu pot fi separate de apartament, întrucât au fost edificate și destinate pentru apartamentul litigios și anume mobilă de bucătărie destinată pentru odaia cu suprafața de 22 m.p. în sumă de 25000 lei, aragazul și cuptorul electric „Hansa” în suma de 18600 lei, țeava la cazanul de încălzire autonomă în suma de 9925,05 lei, astfel, îmbogățirile aduse bunului imobil în anul 2004-2005, constituie 200087,65 lei, care cu certitudine aduc la majorarea costului bunului imobil înstrăinat și nu pot fi separate de apartament, pe motiv că constituie bunuri indivizibile, respectiv dânsul, potrivit prevederilor art.311 alin.(2) al Codului civil, este în drept să solicite compensarea îmbunătățirilor aduse imobilului cât și a tuturor cheltuielilor.

Solicită încasarea din contul lui Aghenie Ilie în beneficul său suma de 200087,65 lei cu titlu de contravaloarea a îmbunătățirilor aduse imobilului și compensarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, reclamantul a depus o cerere suplimentară prin care a solicitat încasarea din contul lui Aghenii Ilie în beneficul său, suma de 295387,65 lei cu titlu de contravaloare a îmbunătățirilor aduse imobilului, cheltuielile de executare în procedura de executare în suma de 2506 lei, cheltuieli pentru asistenta juridică în suma de 3000 lei și încasarea din contul lui Aghenii Ilie în beneficul statului taxa de stat în mărime de 3000 lei.

În motivarea cererii suplimentare a indicat că prin procesul-verbal de aplicare a măsurilor de asigurare întocmit de către executorul judecătoresc la 08 mai 2012, s-au constatat și alte bunuri în apartamentul menționat și anume ușă de fier în sumă de 1800 lei, uși de lemn în sumă de 12000 lei, geamuri în sumă de 13000, cazan în sumă de 24000, calorifere în sumă de 12000, teracotă pentru perete pe suprafața de 26 m² în sumă de 4800 lei, teracotă pentru podea pe suprafața de 20 m² în sumă de 6000 lei, cadă în sumă de 15000 lei, lavoar în sumă de 1800 lei, chiuvetă în sumă de 1300 lei, țevi pentru canalizare în sumă de 3600 lei, respectiv, a fost majorat și cuantumul sumei cu 95300 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 11 martie 2013, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată și depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2014, a fost admis apelul declarat de către Grigoreț Andrei, casată hotărârea primei instanțe în partea respingerii acțiunii ca neîntemeiată. În rest hotărârea primei instanțe, în partea respingerii acțiunii ca tardivă, a fost menținută.

La 18 martie 2014, Grigoreț Andrei, reprezentat de avocatul Bologan Angela, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile judecătorești, considerându-le ilegale, neîntemeiate și emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Menționează că în rezultatul unor înțelegeri cu Agheni Vladimir și anume că v-or încheia un act juridic care nu produce efecte, la 01 septembrie 1999, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare, însă indiferent de înțelegerea lor, Agenii Vladimir a donat apartamentul litigios tatălui său, Aghenii Ilie, care în anul 2007 a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui cu privire la evacuare și încasarea venitului ratat.

Susține că atât în cererea de evacuare cât și în explicațiile depuse pe marginea cererii de evacuare, intimatul a indicat că a permis domicilierea lui în apartamentul litigios, deoarece se aflau în relații prietenești, fapt confirmat prin cererea de chemare în judecată privind evacuarea, anexată la marțialele cauzei.

Dat fiind faptul că înțelegerea lor a fost alta decât înstrunarea apartamentului, în perioada anilor 2004-2006, dânsul a adus îmbunătățiri condițiilor apartamentului și anume, prin efectuarea reparației, mai mult au fost efectuate lucrări sub formă de încorporare și instalare ce constituie bunuri indivizibile, respectiv, aceste lucrări au condus indubitabil la majorarea costului apartamentului.

Consideră că instanța de apel la emiterea deciziei eronat a reținut prevederile art.271 al Codului Civil menționând că acțiunea privind apărarea dreptului a fost respinsă în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, deoarece în conformitate cu prevederile art. 575 alin.(1) al Codului civil, în cazul în care termenul de executare a obligației nu este determinat și nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricât executarea ei, iar debitorul este îndreptățit să o execute oricând.

În susținerea poziției sale invocă prevederile art.311 alin.(2), 312 alin.(2) al Codului muncii, care indică că posesorul de bună credință poate cere titularului de drept compensarea îmbunătățirilor, dacă acestea nu pot fi separate fără a se aduce prejudicii bunului, intervențiilor, sarcinilor impozitelor și a altor cheltuieli suportate pe parcursul posesiunii de bună credință a bunului, care nu se compensează prin folosirea bunului și a fructelor obținute. Această regulă se aplică și cheltuielilor ce au avut loc ca urmare sporirea valorii bunului dacă sporul valorii încă mai există la momentul predării bunului.

Or, instanța era obligată să stabilească acțiunile reclamantului exercitate în perioada posesiunii de bună credință, acțiunile care au fost întreprinse în perioada când imobilul era în litigiu, precum și lucrările efectuate până la inițierea procesului judiciar privind evacuarea.

De asemenea invocă că dovadă că accese bunuri existau la momentul predării imobilului servește procesul-verbal de aplicare a măsurilor de asigurare, întocmit de către executorul judecătoresc la 08 mai 2012, care ulterior a fost expediat intimatului cu titlu de informare, însă ultimul nu a contestat în termen de 7 zile actul executorului judecătoresc conform art.117 alin.(2) al Codului de executare, respectiv evaluarea bunurilor supuse sechestrului se prezumă a fi corectă și definitivă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Grigoreț Andrei, reprezentat de avocatul Bologan Angela, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Grigoreț Andrei, reprezentat de avocatul Bologan Angela, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Grigoreț Andrei, reprezentat de avocatul Bologan Angela, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Grigoreț Andrei, reprezentat de avocatul Bologan Angela, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul lui Grigoreț Andrei, reprezentat de avocatul Bologan Angela, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva